Caracciolo, Roberto: Sermones quadragesimales de poenitentia
[Basel: Berthold Ruppel und Michael Wenssler], [ca. 1479] Seite 162

vite. Prima ɔditio dicitur impassibilitatis. Scd̄a trāquillitatis. Ter
cia immortalitatis. Prima illius vite ɔditō dr̄ impassibilitatis quia vi
uebat tunc hō sine passione nullūq3 ɔtrarium eum ledere poterat. vnd̄
Isido. li. de tri. quē mgr̄. xix. di. scd̄i. li. allegat sic inquit. Si homo in pa
diso innocenter viueret nec ignis eum vreret nec aqua mergeret nec
aeris absentia suffocaret nec oia q̄ nocēt mortalib9 īpedirent. Et aug.
xiiij. li. de ci. dei. c. xxvj. ait. Viuebat itaq3 homo in padiso sicut vole=
bat q̄3diu hoc volebat quod deus iusserat viuebat fruens deo ex quo
bono bonus erat. Viuebat sine vlla egestate semper ita viuere hn̄s in
potestate. Cibus aderat ne esuriret pot9 ne sitiret lignum vite ne illū
senecta dissolueret. Nihil corruptōnis in corpe vel ex corpe vllas mo
lestias vllis eius sensib9 ingerebat. Nullus intēnus morbus nullus
ictus metuebat᷑ extrinsecus. Sūma i corpe sanitas erat in animo tota
trāquillitas. hec aug9. S3 ɔtra ista instare possum9 ⁊ arguere multi=
plicit᷑. Primo sic nulla dos corpis gloriosi ɔpetere poterat corpi n̄ glo
so. S3 corpus primoꝝ parentum n̄ erat gloriosum q2 corpus efficit᷑ glo
sum p redundantiā aīe beate. ⁊ aīa primoꝝ pentū n̄ erat btā q2 n̄ vide
bat eēntia3 dei ergo corpib9 ill' n̄ potuit ɔpetere aliq̄ dos corpis glo
si. S3 impassibilitas vt docēt theologi. xlix. di. q̄rti. Dos ē glorificato=
rū corpm. ergo dos tal' in primis pentib9 eē nō potuit. Scd̄o argui
tur q2 sentire ⁊ intelligere ē quoddā pati. S3 in statu innocētie hō sen=
ciebat ⁊ intelligebat ergo paciebat᷑. Tercio arguit᷑ q2 oē molle na=
turaliter passibile ē a duro. ergo si corpi hois primi obiectum fuisset ali
qd̄ durū pateret᷑ ab eo. ⁊ sic fuisset passibilis. Ad primū argumetum
rn̄det Scotus di. xix. scd̄i. li. Qd̄ impassibilitas sumit᷑ dupl'r. quedā est
que priuat ⁊ potentiā ⁊ actū paciendi. ⁊ hec dos est corpm glorifica
torum q̄ nec patiunt᷑ nec pati pn̄t ⁊ hec n̄ fuit in pentib9 primis. quedā
vō ē impassibilitas q̄ priuat actū ⁊ nō potentiā ⁊ hic nō ē dos que fuit
in hoibus ɔditis qm̄ lic3 possēt pati tn̄ quādiu diuinum seruassent im=
pium nunq̄3 passi fuissent. Ad scd̄m obiectū rn̄det sanctus tho. parte
i. q. cxvij. Qd̄ passio dicit᷑ dupliciter. Vno mō ꝓprie. ⁊ sic pati dr̄ quod
a sui naturali dispositione remouet᷑. passio em̄ est effectus actōnis. In
rebus aūt naturaliter ɔtraria agunt ⁊ paciunt᷑ adinuicē quoꝝ vnū re=
mouet᷑ alteꝝ a sua naturali dispōne. ⁊ sic dicit Dama. Qd̄ passio ē mo=
t9 preter naturam. Alio mō dicit᷑ passio cōiter scd̄m q̄mcunq3 immu=
tationē eē n̄ ptineat ad pfectionē nat᷑e. ⁊ sic itelligere ⁊ sentire ⁊ huiōi
q̄ ordinant᷑ ad bonu3 nat᷑e largo mō dicunt᷑ passiones. Cum aūt dr̄ q
erat homo impassibilis intelligēdū ē q homo nō paciebat᷑ passiōe pri
mo mō dicta. Ad terciū argumentū rn̄det p̄fatus doctor. Quod in il
lo statu poterat homo ꝓseruare corpus ne pateret᷑ ab aliquo duro p
tim q̄de3 p ꝓpriā rōne3 p quā poterat vitare nociua. ptim etiā p diuinā
ꝓuidentiā q̄ sic eum tuebat᷑ vt nihil ei occurreret ex impulso a quo le=
deret᷑. Actus ergo cuiuscunq3 agentis ɔtrarij in corpus hois fuisset
īpeditus ne illud lederet a potentia dei. Ipa equidē suspendit vim ignis

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-519/0162
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG